

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 7CoP/47/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7121205162
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 04. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Frederika Zozuláková
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2022:7121205162.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Frederiky Zozulákovvej a členov senátu JUDr. Agnesy Hricovej a JUDr. Denisy Novotnej Mlinárscikovej, vo veci nariadenia výkonu rozhodnutia o úprave rodičovských práv a povinnosti k maloletému F. C., nar. XX.X.XXXX, bytom u matky, zastúpenému kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Košice, na návrh oprávneného: F. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom L. XX, A. zastúpený: Hagyar & Partners s.r.o., advokátska kancelária, Vlčkova 8/A, Bratislava, proti povinnej: Q. C., nar. XX.X.XXXX, bytom B. XX, A., zastúpená: JUDr. Martina Řeřichová, PhD. advokátka s.r.o., so sídlom Námestie Slobody 13/25, Humenné, o odvolaní povinnej proti uzneseniu Okresného súdu Košice II zo dňa 25.11.2021 č.k. 19Em/1/2021-446 takto

rozhodol:

M e n í uznesenie Okresného súdu Košice II zo dňa 25.11.2021 č.k. 19Em/1/2021-446 tak, že návrh oprávneného na nariadenie výkonu I. výroku rozhodnutia Okresného súdu Humenné č.k. 8P/6/2018-1515 zo dňa 16.6.2020 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove č.k. 21CoP/120/2020-2909 zo dňa 15.6.2021 z a m i e t a.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania na súde prvej inštancie a na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Košice II uznesením označeným v záhlaví nariadil výkon I. výroku rozsudku Okresného súdu Humenné č.k. 8P/6/2018-1515 zo dňa 16.6.2020 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove č.k. 21CoP/120/2020-2909 zo dňa 15.6.2021, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 8.7.2021. Návrh povinnej na odklad výkonu rozhodnutia zamietol.

2. V odôvodnení tohto uznesenia súd prvej inštancie uviedol, že oprávnený, otec maloletého, sa domáhal nariadenia výkonu rozhodnutia Okresného súdu Humenné č.k. 8P/6/2018-1515 zo dňa 16.6.2020 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove č.k. 21CoP/120/2020-2909 zo dňa 15.6.2021, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 8.7.2021. Uvedeným rozsudkom bol maloletý zverený do jeho osobnej starostlivosti, matke bol upravený rozsah styku a bola jej určená výška výživného. Napriek uvedenému rozsudku mu doposiaľ matka dieťa neodovzdala. Matka bola rozsudkom Okresného súdu Košice I zo dňa 25.5.2021 sp. zn. 10T/6/2021 uznaná za vinnú z pokračovacieho prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia z dôvodu marenia styku otca s maloletým. Matka mala maloletého otcovi odovzdať dňa 15.7.2021. Napriek tomu, že sa všetci zúčastnili stretnutia a na miesto bola privolaná aj policajná hliadka, ktorá s matkou situáciu konzultovala, k odovzdaniu nedošlo. Zdôraznil, že k zmene zverenia maloletého došlo z dôvodov na strane matky, pretože bezdôvodne a úmyselne bránila v styku s maloletým. Súd prvej inštancie vec právne posúdil podľa § 1, §2 ods.1 a2, § 370 ods.1, §372, §373, §374, §375, §376 a §389 ods.1 zákona č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej len CMP) a podľa §3 ods.1,2 vyhlášky MS SR č. 207/2016 Z.z., ktorou sa ustanovujú podrobnosti výkonu rozhodnutia vo veciach maloletých. Súd prvej inštancie po dôkladnom oboznámení sa s obsahom spisu a všetkými predloženými

listinnými dôkazmi, rozsiahlymi a podrobnými vyjadreniami mal za nepochybné, že v danom prípade matka, ako povinná, nerešpektuje právoplatné a vykonateľné rozhodnutie súdu, ktorým I. výrokom bol maloletý zverený do osobnej starostlivosti otca. Uvedené súdne rozhodnutie nerešpektuje vedome a úmyselne, odvolávajúc sa na najlepší záujem maloletého dieťaťa a poukazujúc na skutočnosť, že otec je tyran, násilník a maloletého sexuálne zneužíval. Maloletý podľa vyjadrenia matky otca dlhodobo odmieta, a to až do takej miery, že sa uňho vyvinuli psychosomatické zdravotné problémy. Maloletý je sledovaný v psychologickvej ambulancii, PhDr. Viery Truskovej, ktorá neodporučila zasiahnuť do stability výchovného prostredia maloletého jeho zverejním otcovi. Rodičia súdu doručili vyjadrenia, ktoré sú v podstatnom obsahu pre toto konanie irelevantné. Predovšetkým podrobný opis doteraz prebiehajúcich súdnych konaní, trestných konaní, znaleckých dokazovaní, trestné oznámenia a podobne nemajú pre posúdenie skutočností, či súd nariadi výkon súdneho rozhodnutia právnu relevanciu. Súd prvej inštancie v odôvodnení poukázal na to, že v konaní o výkon súdneho rozhodnutia vo veciach starostlivosti súdu o maloletých nie je úlohou súdu posudzovať doterajšie priebehy akýchkoľvek konaní, hodnotiť a kritizovať právoplatné a vykonateľné rozhodnutia súdov a iných štátnych orgánov. Toto konanie neslúži ako ďalší opravný prostriedok, ani v ňom nemôže dôjsť k zmene exekučného titulu. Účelom konania o výkon súdneho rozhodnutia je dosiahnuť rešpektovanie právoplatného a vykonateľného exekučného titulu. Zistené skutočnosti súd posúdil tak, že na strane povinnej neboli zistené ospravedlniteľné dôvody, pre ktoré sa nepodrobila rozhodnutia súdu a z uvedeného dôvodu je potrebné návrhu oprávneného vyhovieť a výkon rozhodnutia nariadiť. Maloletý je v danom prípade dlhodobo vo výlučnej osobnej starostlivosti matky, z obsahu jednotlivých podaní súdu vyplynulo, že otec nemal možnosť sa s maloletým ani stýkať. Preto nemožno uzavrieť, že by sa otec mohol aktívne podieľať na zdravotných problémoch, ktoré sa u maloletého prejavili. Zároveň podľa názoru súdu prvej inštancie neboli preukázané žiadne skutočnosti ktoré by opodstatňovali záver, že otec nie je schopný zabezpečiť dieťaťu adekvátnu lekársku starostlivosť v prípade prevzatia maloletého do svojej osobnej starostlivosti. Je výlučne povinnosťou a úlohou matky, aby maloletého pripravila na zmenu výchovného prostredia, ku ktorému musí dôjsť v dôsledku konania na jej strane. Akákoľvek psychická nepohoda, v ktorej sa maloletý v dôsledku uvedenej situácie ocitol a ocitne je preto na ťarchu matky. Na druhej strane súd považoval za svoju povinnosť zároveň apelovať na otca, aby akceptoval zložitú situáciu, v ktorej sa aktuálne maloletý nachádza, pretože niet pochyb, že dieťa je mimoriadne naviazané na matku a v tejto zložitej situácii sa ocitlo pričinením oboch rodičov, úlohou ktorých je pomôcť dieťaťu túto situáciu zvládnuť. Súd nemôže akceptovať presvedčenie otca, že je možné favorizovať jeho práva a záujmy pred právami a záujmom maloletého. Súd prvej inštancie v odôvodnení tiež uviedol, že pokiaľ matka tvrdí, že od posledného rozhodnutia súdu došlo k podstatnej zmene okolností, či už na strane maloletého, alebo na strane otca, nebolo súdom zistené, že by prebiehalo akékoľvek súdne konanie iniciované zo strany matky za účelom zohľadnenia kvalifikovanej zmeny pomerov. Aj keď obaja rodičia podávajú rôzne návrhy na rôzne okresné súdy, čím prispievajú k neprehľadnosti vo veci starostlivosti súdu o maloletého, podľa zistení súdu prvej inštancie v čase jeho rozhodovania neprebíhalo žiadne súdne konanie, v dôsledku ktorého by bolo žiaduce či už odložiť výkon súdneho rozhodnutia, alebo konanie prerušiť. Vzhľadom na neexistenciu ospravedlniteľných dôvodov, pre ktoré sa povinná, teda matka dieťaťa, nepodrobuje rozhodnutiu súdu, považuje súd za nevyhnutné nariadiť výkon I. výroku predmetného exekučného titulu. Súd prvej inštancie s ohľadom na uvedené skutočnosti nenašiel právny základ na odloženie výkonu rozhodnutia, preto návrh povinnej v tejto časti zamietol.

3. Proti uvedenému uzneseniu podala povinná v zákonom stanovenej lehote odvolanie, ktorým navrhla, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zrušil v celom rozsahu a vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Zároveň si uplatnila náhradu trov právneho zastúpenia vrátane trov odvolacieho konania.

4. Povinná svoje odvolanie odôvodnila tým, že v predmetnej veci si súd nesplnil informačnú povinnosť a maloletého žiadnym vhodným spôsobom neinformoval o prebiehajúcim konaní a neobjasnil maloletému dôsledky súdneho rozhodnutia vo veci. Súd maloleté dieťa mohol vypočuť na pojednávaní priamo, mohol tak urobiť v priebehu konania, avšak takto nepostupoval, čím zásadným spôsobom porušil jeho práva. Povinná zdôraznila, že § 116 CMP sa vzťahuje aj na konania o výkon rozhodnutia. Povinná v odvolaní poukázala na správy klinického psychológa PhDr. Viery Truskovej, ktorej ambulanciu s maloletým navštevuje od 2.9.2021, z dôvodu pretrvávajúcich psychických ťažkostí maloletého. Psychologička vypracovala psychologické nálezy a potvrdila závažnosť zdravotného stavu maloletého. Súdom však vôbec neboli vzaté do úvahy a súd nezabezpečil ani vyjadrenie psychologičky na objasnenie skutočností, ktoré uviedla. Povinná v odvolaní opísala priebeh týchto vyšetrení maloletého u psychológa a poukázala

na to, že dňa 30.12.2021 klinická psychologička podala trestné oznámenie, nakoľko pri vyšetrení maloletého pri výkone povolania zistila skutočnosti, na základe ktorých maloletý vykazuje znaky sexuálneho správania, ako aj znaky sexuálne zneužívaného dieťaťa. Povinná uviedla, že dňa 7.9.2021 podala proti rozsudku Krajského súdu v Prešove č.k. 21CoP/120/2020-2909 zo dňa 15.6.2020 dovolanie, ktorá je vedené na Najvyššou súde Slovenskej republiky pod sp.zn: 7Cdo/312/2021. Povinná má za to, že pri rozhodovaní o výkone rozhodnutia, ktorým súd zveril maloletého do osobnej starostlivosti otca je nevyhnutné brať na zreteľ trestné konanie vedené na Okresnom riaditeľstve PZ v Prešove, Odbor kriminálnej polície Prešov vo veci trestného stíhania za zločin sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods.1, ods.2 písm.b) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm.c) Trestného zákona vo vzťahu k maloletému Sebastíanovi Cichému a maloletému Michalovi Cichému. Uznesením vyšetrovateľa PZ dňa 13.10.2021 síce bolo podľa § 215 ods.1 písm. a) Trestného poriadku, trestné stíhanie zastavené, nakoľko sa nestal skutok pre ktorý sa vedie trestné stíhanie, avšak uznesenie ešte nie je právoplatné, pretože proti nemu podala sťažnosť. S poukazom na uvedené povinná namieta závery súdu v bode 39. napadnutého uznesenia, že nebolo zistené, že by prebiehalo akékoľvek súdne konanie iniciované zo strany matky za účelom zohľadnenia kvalifikovanej zmeny pomerov, v dôsledku čoho by bolo žiaduce odložiť výkon rozhodnutia alebo konanie prerušiť. Rovnako namieta aj závery v bode 41. napadnutého uznesenia, kde súd uvádza, že nenašiel právny základ na odloženie výkonu rozhodnutia, preto návrh povinnej na odklad zamietol. Povinná má za to, že súd nesprávne vyhodnotil zistené skutočnosti a neprihliadol na jej konanie, keď sa dňa 15.7.2021 podľa rozhodnutia Krajského súdu v Prešove dostavila do miesta bydliska oprávneného, kde mala odovzdať maloletého oprávnenému, avšak maloletý odmietal ísť a začal plakať. V prípade, že by maloletý bol toho času odovzdaný oprávnenému, došlo by u neho podľa povinnej k reviktimizácii, aj v prípade, že by sexuálnemu zneužívaniu nebol už vystavovaný, čo nie je možné vylúčiť. Povinná poukázala aj na stanovisko kolízneho opatrovníka, ktorý zastával názor, že je potrebné sledovať pocit komfortu dieťaťa a poskytnúť mu čas na adaptačný proces a rovnako vyslovil názor, že spolupráca s odborníkom je žiaduca. Následne však došlo k zmene názoru kolízneho opatrovníka, čo nemá oporu vo vykonanom dokazovaní. Povinná je toho názoru, že konanie o dovolaní, ktoré podala proti rozsudku Krajského súdu v Prešove je konaním, v ktorom sa riešia otázky, ktoré budú mať význam aj pre rozhodnutie v tejto právnej veci. Je preto podľa nej namieste, aby súd predmetné konanie prerušil a za rešpektovania princípu právnej istoty vo veci rozhodol až po tom ako relevantné právne otázky posúdi najvyššia súdna autorita. Má za to, že súd mohol v tomto prípade postupovať aj podľa § 164 Civilného sporového poriadku a konanie prerušiť až do právoplatného skončenia dovolacieho konania. Postup súdu povinná považuje za nesprávny.

5. Oprávnený sa vyjadril k odvolaniu povinnej, v ktorom uviedol, že považuje odvolanie za neopodstatnené a má za to, že uznesenie o nariadení výkonu rozhodnutia bolo prijaté zákonne a na jeho prijatie boli splnené všetky predpoklady. Oprávnený k odvolacej námietke povinnej, v súvislosti so zisťovaním názoru dieťaťa zdôraznil, že názor dieťaťa nie je pre rozhodnutie jediným kritériom. V prípade maloletého Michala, ktorý je manipulovaný povinnou a jeho vyjadrenia neodrážajú to čo chce maloletý, ale to čo chce povinná, aj s ohľadom na opakované zaťažovanie maloletého účasťou na úkonoch, znaleckých dokazovaniach, vyšetreniach, považuje oprávnený návrh povinnej v tomto smere za neúčelný a nie v záujme maloletého. Oprávnený poukázal na to, že na viacerých policajných útvaroch a prokuratúrach boli riešené tvrdenia povinnej na základe ňou podaných trestných oznámení, avšak ani raz nedošlo k preukázaniu ich obsahu. Pokiaľ PhDr. Trusková má za to, že maloletý vykazuje znaky sexuálne zneužívaného dieťaťa, oprávnený sa obáva, že k zneužívaniu môže dochádzať teraz, kedy je maloletý v rozpore s právoplatným a vykonateľným rozhodnutím súdu v osobne starostlivosti povinnej, nakoľko maloletý s ním (oprávneným) nebol sám v kontakte už niekoľko rokov. Oprávnený tiež uviedol, že PhDr. Trusková maloletého vyšetrovala už aj v minulosti, avšak trestné oznámenie podala až v čase, keď bolo matke doručené rozhodnutie o nariadení výkonu rozhodnutia o zmene zverenia. Posledné trestné stíhanie, ktoré prebiehalo voči jeho osobe, bolo uznesením zo dňa 13.10.2021 zastavené a uvedené uznesenie už nadobudlo právoplatnosť. Oprávnený preto žiada, aby súd neprihliadal na tieto zjavne cielené a šikanózne ataky voči jeho osobe iniciované povinnou a osobami, s ktorými povinná spolupracuje na tom, aby nedošlo k odovzdaniu maloletého. Oprávnený má za to, že z doteraz vykonaných úkonov je zrejmé, že ospravedlniteľný dôvod na neplnenie súdneho rozhodnutia neexistuje. Podľa oprávneného predmetom konania o výkon rozhodnutia nie je opätovne vykonať celé dokazovanie a prípadne spochybňovať obsah rozhodnutia, ktoré je predmetom výkonu rozhodnutia. Jedinou skutočnosťou, ktorú je súd oprávnený skúmať je to, či existujú ospravedlniteľné dôvody na to, že povinná dobrovoľne svoju povinnosť vyplývajúcu z rozhodnutia neuskutočňuje. Oprávnený má za to, že aj v kontexte stanoviska kolízneho opatrovníka je zrejmé, že na strane

povinnej neexistujú ospravedlniteľné dôvody na to, že maloletého oprávnenému doposiaľ neodovzdala. Oprávnený predložil správu Mgr. L. Bíšovej, ktorá s oprávneným, povinnou a maloletou realizovala špecializované psychologické poradenstvo na základe rozsudku sp.zn.:21CoP/120/2020. Z tejto správy oprávnený citoval a zhodnotil, že sa opätovne potvrdilo, že povinná úmyselne a vedome odmieta odovzdať maloletého a bez ospravedlniteľného dôvodu sa nepodrobuje výkonu rozhodnutia. K tvrdeniam o reviktimizácii maloletého v prípade jeho odovzdania do osobnej starostlivosti oprávneného, oprávnený uviedol, že maloletý má podľa správ predložených povinnou zlý psychický stav v čase, kedy je dlhodobo výlučne s povinnou. Oprávnený zdôraznil, že sa nedopustil na svojom synovi žiadneho trestného činu. Má za to, že bolo preukázané, že povinná neodovzdala maloletého do starostlivosti oprávneného úmyselne, na základe vlastného subjektívneho presvedčenia o trestnej činnosti oprávneného (ktorá bola znalecký vyvrátená) bez relevantného dôkazu o trestnej činnosti a maloletého nepripravila a ani nepripravuje na odovzdávanie. Uvedené konanie povinnej nemožno považovať za ospravedlniteľné. Konanie povinnej podľa oprávneného je spôsobilé traumatizovať a už aj traumatizuje maloletého a spôsobuje mu značné psychologické potiaže. Povinná svojim konaním vedome marí povinnú školskú dochádzku maloletého a bráni mu v prístupe k vzdelávaniu, čo je spôsobilé mariť mravnú výchovu maloletého.

6. Oprávnený podaním zo dňa 27.1.2022 súdu oznámil, že maloletý nenastúpil povinnú školskú dochádzku od 3.9.2021 a je dlhodobo vypísaný bez konkrétnej diagnózy alebo špecifikácie. Oprávnenému pediatrička odmietla poskytnúť informácie o zdravotnom stave maloletého. Z jedinej správy, ktorou oprávnený disponuje o zdravotnom stave maloletého, ktorú zároveň priložil k vyjadreniu, vyplýva, že nepriaznivý psychický stav u maloletého pretrváva od 16.9.2021 a teda nakoľko oprávnený nie je dlhodobo v kontakte s maloletým, tento nepriaznivý psychický stav je spôsobený konaním povinnej.

7. Kolízny opatrovník vo vyjadrení k odvolaniu povinnej (matky) uviedol, že situácia medzi rodičmi je nezmenená, naďalej medzi nimi pretrváva veľmi výrazný rodičovský konflikt a rodičia nie sú schopní sa dohodnúť v úprave výkonu rodičovských práv a povinností, čoho výsledkom sú ďalšie konania na Okresnom súde Košice II v právnej veci nahradenia súhlasu druhého rodiča v súvislosti so školou, zo zabezpečovaním zdravotnej starostlivosti. Odporúčal v konaní o výkon rozhodnutia uložiť rodičom výchovné opatrenie podrobiť sa odbornému poradenstvu na Referáte poradensko-psychologických služieb za účelom zmiernenia napätia v súvislosti s odovzdaním maloletého do osobnej starostlivosti otca a pomoc na prispôbenie sa novej situácii v prirodzenom rodinnom prostredí maloletého. Kolízny opatrovník uviedol, že matka vzniknutú situáciu, ktorá nastala od rozpadu rodiny po rozhodnutie Krajského súdu v Prešove, ktorým bol maloletý zverený do osobnej starostlivosti otca (oprávneného), napriek upozorneniam neberie vážne. Spolieha sa na to, že jej starostlivosť o maloletého nikto nespochybnuje, ako aj na odmietavý postoj maloletého k otcovi. Matka neustále uvádza, že dieťa chráni a má za to, že i napriek všetkým znaleckým dokazovaniam vykonaným v trestných konaniach týkajúcich sa sexuálneho zneužívania sa skutok stal. Otec je situáciou frustrovaný a za účelom zistenia, či je maloletý v poriadku, kontaktuje úrad, políciu, pediatra, nakoľko matka mu neposkytuje žiadne informácie. Kolízny opatrovník poukázal na článok 12 ods. 1 a 2 Dohovoru o právach dieťaťa, ktoré je schopné formulovať svoje vlastné názory, právo tieto názory slobodne vyjadrovať vo všetkých záležitostiach, ktoré sa ho týkajú. V tejto súvislosti však kolízny opatrovník poukázal na to, že vzhľadom na dĺžku konania o úprave rodičovských práv a povinností, kde bol opakovane vykonávaný pohovor s maloletým, bol maloletý vtiahnutý do dlhotrvajúcich právnych sporov medzi rodičmi, čo pre neho predstavovalo nadlimítnu emočnú záťaž (uvedená skutočnosť vyplýva zo záverov psychológa z realizovaného výchovného opatrenia v zariadení PSYCH-CENTRUM). Kolízny opatrovník tiež poukázal na to, že podľa článku 14 Dohovoru o právach dieťaťa, má dieťa právo na vzdelanie a na prípravu k odbornému a ďalšiemu vzdelávaniu, čo u maloletého však zo strany matky nie je zabezpečené. Maloletý si neplní povinnú školskú dochádzku a jeho neprítomnosť matka ospravedľňuje potvrdeniami od ošetrojúceho lekára na odporúčanie odborníka, ktorým podľa vyjadrenia matky je klinický psychológ PhDr. Viera Trusková. Maloletý nenavštevuje žiadny kolektív rovesníkov, je sociálne izolovaný, nemá individuálny učebný plán. S poukazom na uvedené skutočnosti má kolízny opatrovník za to, že výkon rozhodnutia sa stal nevyhnutným.

8. Povinná sa k vyjadreniu oprávneného a kolízneho opatrovníka vyjadrila v podaní zo dňa 2.3.2022, v ktorom uviedla, že s vyjadreniami oprávneného sa nestotožňuje a zotráva na obsahu jej odvolania. Povinná potvrdila, že maloletý základnú školu nenavštevuje, ale všetky hodiny má ospravedlnené.

Oprávnený má podľa povinnej podrobnej a pravidelnej informácie o zdravotnom stave maloletého od obvodnej lekárky MUDr. E.Ševedovej. Povinná k odmietnutým trestným oznámeniam uviedla, že ich odmietnutie automaticky neznamená, že k sexuálnemu zneužívaniu nedošlo. Okrem klinického psychológa PhDr. Truskovej, PhD. uvedené potvrdzujú aj zistenia predchádzajúceho klinického psychológa PhD. Márie Herdickej, ktorá dlhodobo maloletého sledovala. Klinický psychológ opakovane konštatoval, že dieťa vykazuje zjavné indikátory možného sexuálneho zneužívania. Povinná k vyjadreniu pripojila aj znalecký posudok č. 51/2019 vypracovaný znalkyňou PhDr. Janou Čorejovou, z odboru Psychológia, odvetvie Klinická psychológia detí a dospelých, Psychológia sexuality, vypracovaného v trestnej veci zločinu sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods.1 Trestného zákona v jednočinnom súbehu so zločinom obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 ods. 1 a 2 písm.d) Trestného zákona, kde poškodeným bol maloletý Q. C. (brat maloletého F.). K vyjadreniu kolízneho opatrovníka povinná uviedla, že kolízny opatrovník má vedomosť o tom, že maloletý sa učí v domácom prostredí, má zabezpečenú výučbu učiteľkou, ktorá učí na základnej škole. F. pravidelne navštevuje športový klub a je v kontakte s rovesníkmi. Vyjadrenie kolízneho opatrovníka, preto povinná vníma iba ako zaujatý a relevantným spôsobom nepreukázaný názor. Ku kolíznym opatrovníkom vytykávanému neposkytovaniu informácii o maloletom oprávnenému, povinná uviedla, že v zmysle uznesenia Krajského súdu v Prešove si povinnosť informovania o podstatných náležitostiach plnila riadne a včas. Aktuálne oprávnený žiadne informácie nežiada a rovnako ju nekontaktuje ohľadne maloletého a podania informácii o maloletom. Povinná má za to, že zo strany kolízneho opatrovníka neboli doložené žiadne dôkazné prostriedky preukazujúce nevyhnutnosť výkonu rozhodnutia. Povinná poukázala na to, že kolízny opatrovník na jednej strane považuje za potrebné sledovať komfort dieťaťa a poskytnúť mu čas na adaptačný proces a taktiež sa vyjadril, že je žiaduca spolupráca s odborníkom a na druhej strane bez adaptačného procesu vyslovil názor, že výkon rozhodnutia je nevyhnutným. Povinná opätovne zdôraznila, že názor maloletého dieťaťa žiaden z kompetentných subjektov nevzal do úvahy a ani nezisťoval.

9. Krajský súd v Košiciach (ďalej len odvolací súd) príslušný na rozhodnutie o odvolaní, vzhľadom na včas podané odvolania (§362 ods. 1 CSP), preskúmal napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo podľa § 65 CMP bez nariadenia pojednávania podľa §385 CSP a contrario v rozsahu danom ustanovením § 377 ods. 2 CMP a dospel k záveru, že je potrebné napadnuté uznesenie v zmysle § 388 CSP zmeniť, nakoľko neboli splnené podmienky na jeho potvrdenie, ani na jeho zrušenie.

10. Konania vo veci starostlivosti súdu o maloletých sa prejednávajú a rozhodujú podľa zákona č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej len CMP). Rovnako aj pri výkone rozhodnutia vo veciach maloletých, t.j. pri výkone rozhodnutia, ktorým bola upravená starostlivosť o maloleté dieťa, styk s maloletým dieťaťom alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému dieťaťu, sa postupuje podľa štvrtej časti Civilného mimosporového poriadku.

11. Podľa § 2 ods. 1 zákona č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok, (ďalej len CMP), na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP), ak tento zákon neustanovuje inak.

12. Podľa § 388 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zmení, ak nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie, ani na jeho zrušenie.

13. Podľa § 370 ods. 1 CMP, podľa tejto časti sa postupuje pri výkone rozhodnutia, ktorým bola upravená starostlivosť o maloletého, styk s maloletým alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému.

14. Podľa § 376 ods. 1 a 2 CMP, ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul, môže oprávnený podať návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia. Súd môže nariadiť výkon rozhodnutia aj bez návrhu.

15. Podľa § 377 ods. 1 CMP proti uzneseniu o nariadení výkonu rozhodnutia a proti uzneseniu o zamietnutí návrhu na nariadenie výkonu rozhodnutia je odvolanie prípustné.

16. Podľa § 377 ods. 2 CMP, odvolanie proti nariadeniu výkonu rozhodnutia možno odôvodniť len tým, že exekučný titul nie je vykonateľný alebo že okolnosti, ktoré nastali po vzniku exekučného titulu, spôsobili zánik uloženej povinnosti.

17. Z citovaného ustanovenia § 377 ods.2 CMP je zrejmé, že odvolanie proti nariadeniu výkonu rozhodnutia možno odôvodniť len tým, že exekučný titul nie je vykonateľný alebo že okolnosti, ktoré nastali po vzniku exekučného titulu spôsobili zánik uloženej povinnosti. Odvolací súd sa preto zameril na existenciu uvedených zákonom prípustných dôvodov odvolania. V prejednávanej príhode bola v čase rozhodovania súdu prvej inštancie jednoznačne preukázaná existencia právoplatného a vykonateľného exekučného titulu, a to rozsudku Okresného súdu Humenné č.k. 8P/6/2018- 1515 zo dňa 16.6.2020 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove č.k. 21CoP/120/2020-2909 zo dňa 15.6.2021.

18. Rozsudkom Okresného súdu Humenné č.k. 8P/6/2018- 1515 zo dňa 16.6.2020 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove č.k. 21CoP/120/2020-2909 zo dňa 15.6.2021, boli upravené rodičovské práva a povinnosti voči maloletému tak, že:

I. maloletý bol zverený do osobnej starostlivosti otca, ktorý bude maloletého zastupovať a spravovať jeho majetok,

II. návrh otca na zverenie maloletého do striedavej osobnej starostlivosti bol zamietnutý,

III. matke bola uložená povinnosť prispievať na výživu maloletého sumou 30 € mesačne k rukám otca, IV. styk bol upravený tak, že matka je oprávnená a povinná stretávať sa s maloletým F. v každom párnom kalendárnom týždni od piatka 16:00 hodiny do nedele 18:00 hodiny, každý utorok v párnom kalendárnom týždni od 16:00 hodiny do 18:00 hodiny, každú stredu a piatok v nepárnom kalendárnom týždni v čase od 16:00 hodiny do 18:00 hodiny. Matka je oprávnená a povinná stretávať sa s maloletým F. počas zimných prázdnin v každom nepárnom kalendárnom roku od 27.12. od 9:00 hodiny do 2.1. do 16:00 hodiny a v každom párnom kalendárnom roku od 24.12. od 9:00 hodiny do 26.12. o 10:00 hodiny. V každom nepárnom kalendárnom roku počas Veľkonočných sviatkov je matka oprávnená a povinná stretávať sa s maloletým F. v čase od Veľkonočného piatku od 9:00 hodiny do Veľkonočnej soboty do 19:00 hodiny a každý párný kalendárny rok v čase od Veľkonočnej nedele od 9:00 hodiny do Veľkonočného pondelka do 19:00 hodiny, počas letných školských prázdnin každý rok v čase od 1.7. od 9:00 hodiny do 15.7. do 19:00 hodiny a od 1.8. o 9:00 hodiny do 15.8. do 19:00 hodiny. Matka je oprávnená a povinná maloletého F. v učený čas prevziať v mieste bydliska otca a po ukončení styku v určenom čase je povinná ho odovzdať otcovi v mieste jeho bydliska. Otec je povinný maloletého F. na styk s matkou riadne pripraviť a odovzdať ho v mieste svojho bydliska. Obaja rodičia sú povinní v prípade, že styk sa z vážnych dôvodov nebude môcť uskutočniť, oznámiť túto skutočnosť druhému z rodičov minimálne 24 h pred začatím určeného styku. Matka je oprávnená realizovať telefonický kontakt s maloletým F. v každom nepárnom kalendárnom týždni v sobotu od 16:00 hodiny do 16:30 hodiny a v nedeľu od 16:00 hodiny do 16:30 hodiny. Otec je povinný zabezpečiť dostupnosť maloletého F. na telefonický kontakt s matkou. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 8.7.2021.

19. Odvolací súd v konaní o nariadenie výkonu rozhodnutia z obsahu spisu predloženého spolu s odvolaním povinnej zistil, že oprávnený sa návrhom doručeným súdu prvej inštancie domáhal nariadenia výkonu vyššie uvedeného rozhodnutia v časti zverenia maloletého do osobnej starostlivosti otca (oprávneného), a to odňatím maloletého zo starostlivosti matky a jeho odovzdaním do osobnej starostlivosti otca. Súd prvej inštancie odvolaním napadnutým uznesením nariadil výkon I. výroku rozsudku Okresného súdu Humenné č.k. 8P/6/2018-1515 zo dňa 16.6.2020 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove č.k. 21CoP/120/2020-2909 zo dňa 15.6.2021, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 8.7.2021. Návrh povinnej na odklad výkonu rozhodnutia zamietol. Proti tomuto rozhodnutiu súdu prvej inštancie podala povinná odvolanie.

20. V priebehu tohto odvolacieho konania Najvyšší súd Slovenskej republiky v konaní o úpravu rodičovských práv a povinnosti vedenom na Okresnom súde Humenné pod sp.zn.8P/6/2018 uznesením zo dňa 15.3.2022 sp.zn: 7Cdo/3/2022 rozhodol o dovolaní matky (povinnej v konaní o výkon rozhodnutia) proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove tak, že rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 15.6.2021 sp.zn: 21CoP/120/2020 zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie. Najvyšší súd v odôvodnení okrem iného uviedol, že v napadnutom rozsudku nenašiel žiadny podklad pre presvedčenie odvolacieho súdu, že pre maloletého F. vo veku 6 rokov, citovo silne naviazaného na matku, ktorá je jeho primárnou vzťahovou osobou, bez dosiahnutia reálneho nadviazania kvalifikovaného fyzického kontaktu maloletého s otcom i napriek interakcii psychológov, tento kontakt nebolo možné udržať na viac ako

45 minút, je zvolená forma osobnej starostlivosti o maloletého otcom tá najlepšia. Iba presvedčenie súdu bez preverenia, či maloletý disponuje psychickou kapacitou, ktorá by mu umožňovala zvládnuť bez závažných následkov tak zásadnú zmenu výchovného prostredia, sprevádzanú stratou doterajšej dlhodobej výlučnej starostlivosti len matkou (tiež stratou úzkeho kontaktu so starším súrodencom, s ktorým s matkou žije), či výchovné prostredie otca bude skutočne pre maloletého to stabilnejšie, vhodnejšie a najlepšie, je skutočne odvážne. Podľa názoru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, súdom zvolené radikálne riešenie (zmena výchovného prostredia) ako vhodné nevyplýva zo žiadnych odborných stanovísk, ani zo znaleckého dokazovania vykonaného v konaní. Primárnym kritériom vo všetkých rozhodnutiach týkajúcich sa detí musí byť vždy najlepší záujem dieťaťa, ktorý podľa ESLP sa skladá z dvoch zložiek. Na jednej strane vyžaduje udržiavanie väzieb dieťaťa s jeho rodinou, avšak na druhej strane rodičom nemôže byť podľa čl.8 Dohovoru umožnené uplatňovať opatrenia, ktoré by mohli poškodiť zdravie alebo vývoj dieťaťa.

21. Odvolací súd preskúmaním všetkých relevantných skutočností týkajúcich sa predmetu konania dospel k záveru, že v čase rozhodovania súdu prvej inštancie bolo nepochybne preukázané, že zo strany povinnej nedošlo k dobrovoľnému splneniu povinnosti v zmysle vykonateľného rozhodnutia súdu, t.j. k odovzdaniu maloletého oprávnenému (otcovi), do osobnej starostlivosti ktorého bol maloletý zverený. Uvedené nespĺnenie povinnosti povinná odôvodňovala tým, že maloletý je silne citovo naviazaný na ňu, odmieta ísť k otcovi, odovzdanie by bolo pre maloletého silne traumatizujúce. Povinná zdôraznila, ako najdôležitejší dôvod, prečo maloletého neodovzdala oprávnenému, podozrenie zo sexuálneho zneužívania, ktorého sa mal oprávnený dopustiť voči maloletému F., aj jeho bratovi maloletému Q.. Oprávnený uvedené podozrenie sa snažil vyvrátiť predloženými rozhodnutiami v trestnom konaní, kde bolo trestné stíhanie jeho osoby zastavené. Čím oprávnený namietal, že neexistujú žiadne ospravedlniteľné dôvody nepodrobenia sa rozhodnutiu súdu.

22. V priebehu konania o nariadenie výkonu rozhodnutia však rozhodnutím Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, ktorý sa odvolával na požiadavku rešpektovania najlepšieho záujmu dieťaťa, ktoré kritérium je prvoradým vo všetkých konaniach týkajúcich sa maloletých detí, čiže aj v konaniach o nariadenie výkonu rozhodnutia, došlo k zrušeniu rozhodnutia, ktorým bol maloletý zverený do osobnej starostlivosti oprávneného, a z ktorého rozhodnutia vyplývala povinnosť povinnej odovzdať maloletého oprávnenému. Teda po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik uloženej povinnosti odovzdať maloletého oprávnenému.

23. Vzhľadom na uvedené skutočnosti mal odvolací súd za to, že neboli splnené podmienky ani na potvrdenie odvolaním napadnutého uznesenia a ani na jeho zrušenie, preto odvolací súd rozhodol podľa § 388 CSP a rozhodnutie súdu prvej inštancie zmenil tak, že návrh oprávneného na nariadenie výkonu rozhodnutia zamietol.

24. Podľa § 396 ods. 2 CSP, ak odvolací súd zmení rozhodnutie, rozhodne aj o nároku na náhradu trov konania na súde prvej inštancie.

25. Podľa § 52 CMP, žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak.

26. O trovách odvolacieho konania, ako aj o trovách konania na súde prvej inštancie rozhodol odvolací súd tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania (ustanovenie § 396 CSP v spojení s ustanovením § 52 CMP), keďže v konaniach podľa CMP žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak a zároveň odvolací súd nezistil žiadne okolnosti nasvedčujúce tomu, že by priznanie náhrady trov konania bolo spravodlivé (ustanovenie § 55 CMP).

27. Rozhodnutie bolo prijaté odvolacím senátom v pomere hlasov 3: 0 (§ 393 ods. 2 druhej vety CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 a nasl. CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). Uvedená povinnosť neplatí, ak je dovolateľ fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).